

Høringsuttalelse

Fra Kristian Prydz,

Otto Ruges vei 33B,

1361 ØSTERÅS

Deres ref: 201915050-2 (NVE); 19/01501 (Eidsiva)

Ad nedlegging av Hundsjømagasinet og endret reguleringsregime for Hyllsjø i Engerdal kommune

Ad 1.3 Begrunnelse for søknad

1.3.1 Damanlegg

«Etter å ha vurdert flere løsninger mener EVk den beste løsningen er:» Her sies det ikke hvilke løsninger man har vurdert og hvorfor andre løsninger er forkastet, men mener den eneste løsningen er å senke vannene med henholdsvis 0,5 og 1,0 meter.

Noen beløp (ikke vurderinger) lanseres under punkt 2.5 Kostnader. Her nevnes det beløp uten noe grunnlag for beregninger. Hovedpåstanden er at man sparer 12 millioner NOK på det omsøkte alternativet.

Det forklares heller ikke hvorfor man ikke kan beholde dagens vannstandsmål for Hyllsjøene selv om Hundsjøen eventuelt nedreguleres. Det forklares heller ikke hvorfor en senkning av Hundsjøen med 1 meter oppfyller Damsikkerhetsforskriften, mens en senkning på for eksempel 50 cm ikke gjør dette.

1.3.2 Overføring Hundsbekken

Overføring til Store Hyllsjøen planlegges opprettholdt. «I samband med at man har anleggsmaskiner ved Hundsjødammen planegges også utført vedlikeholdsarbeider i overføringskanalens øvre deler. For å få en helhetlig fremstilling av anleggsarbeidene som planlegges utført, og for å avklare forholdet til høringsinstanser og rettighetshaverne, er også vedlikeholdsarbeidet i kanalen innarbeidet i denne søknaden». Mener man «høringsinstanser og rettighetshavere» inkluderer grunneiere? Som grunneier til det meste av kanalstrekningen har jeg sett etter «er også vedlikeholdsarbeidet i kanalen innarbeidet i denne søknaden», men kan ikke finne dette vedlikeholdsarbeidet beskrevet.

1.4 Konesjonsmessige forhold/ 1.6 Eksisterende inngrep

Dette avsnittet er svært mangelfullt og historieløst. Reguleringen av Hyllsjøene og Hundsjøen ble foretatt i 1947 uten noen som helst offentlig godkjenning, ei heller med noe manøvreringsreglement, til stor ulempe for grunneierne. Konesjon ble altså ikke gitt før i 1966, men var signalisert sommeren 1965. Primus motor i Engerdal elektrisitetsverk, Ottar Andersen, som tok initiativ til regulering allerede i 1938, kom med mange hvite løgner underveis om statlig godkjenning. Grunneierne var i forhandlinger om erstatning og kompenserende tiltak med Engerdal elektrisitetsverk i en 20-års periode fra 1947 med betydelige advokatutgifter og høy slitasje. Familien Heggeriset fikk sitt båthus

satt under vann ved reguleringen i 1947 og hadde fortsatt ikke mottatt erstatning i 1960. Det kunne derfor være på sin plass å berøre grunneiernes interesser i søknaden (se under «Eiendomsforhold»).

6.5 Kanal mellom Store Hyllsjø og Lille Hyllsjø

I denne sammenheng er Eidsiva forpliktet ved avtale å påse at det er en effektiv bom mellom Store og Lille Hyllsjø. **Dette forholdet har Eidsiva ikke ivaretatt i henhold til avtalen og må utbedres umiddelbart.** Fiske/båttrett i Lille Hyllsjøen gir ikke fiske/båttrett i Store Hyllsjøen, men uten en effektiv bom overholdes ikke denne begrensningen. Bommen kan nå gjøres permanent, da hytteeiere som tidligere benyttet båt til transport har etablert vei fram til hyttene. Før reguleringen var Store Hyllsjøen et svært godt ørretvann, mens Lille Hyllsjøen var befolket av sik. Til tross for at Ottar Andersen hevdet å ha en metode som ville forhindre at siken kom over i Store Hyllsjøen, var det nettopp dette som skjedde. Ørreten gikk motsatt vei og ble gjenstand for grov beskatning i Lille Hyllsjøen. Ørretfiske i Store Hyllsjøen var sterkt forringet i minst 50 år, men har tatt seg noe opp de siste årene.

2.7 Arealbruk

Eiendomsforhold (s. 36)

Eidsiva benytter konsekvent ikke betegnelsen grunneier, men skriver at «Eiendomsforholdene ved Hundsjøen og Hyllsjøene er preget av enkelte større eiendommer, samt fradelte hyttetomter. Som hovedregel har ikke hyttetomtene i området egen strandlinje, og hytteeiendommene blir derfor **normalt** ikke direkte berørt som følge av de omsøkte vannstandsendingene».

Det er ikke tilstrekkelig at Eidsiva hevder at hytteeiendommer «normalt ikke blir direkte berørt» når tilgangen til 5-6 båthus blir berørt av en vannstandsending for Store Hyllsjøen. Nettopp for eiendommene som har egen strandlinje. Dette er ikke nevnt i tabell 7 under «Berørt ved».

Veibruk

Lisetervegen veglag vedlikeholder bare Liseterveien fram til parkeringen ved Lisetra (figur 5). Liseterveien fortsetter videre mot overføringskanalen og deretter nord for Hyllsjøen mot Storbekken. Denne delen vedlikeholdes på dugnad og bekostning av Nordre Hyllsjøen veglag, som består av grunneiere og hytteeiere i dette området (fra 3/25 begynner før kanalen). Dersom noe av denne strekningen skal benyttes i forbindelse med arbeid ved Hundsjøen eller kanalen må det sørges for at eventuell slitasje/skade på veien repareres på Eidsiva sin bekostning. Bruk av privat grunn må også avklares. I 2010 tok Eidsiva seg til rette med plassering av materiell på undertegnede eiendom (3/25) uten avtale, samtidig som grushaugen som veilaget skulle benytte ved dugnad ble jevnet med jorden. Å påpeke dette for Torstein Tjelde fra Eidsiva medførte en svært ubehagelig korrespondanse, hvor han lenge trakk opplysningene i tvil.

Søknaden inneholder i tabell 7 under «berørt ved» eiendommer for «maskinell adgang til Hundsjøen», mens det står ingenting om maskinell adgang til overføringskanal, bare «vedlikehold overføring av Hundsbekken».

3.6 Fiske

Store Hyllsjøen var et meget godt fiskevann (ørret) inntil reguleringen ble gjennomført og fiske ødelagt for lengre tid. Det var ikke ørret i Lille Hyllsjøen før reguleringen, slik det antydes i søknaden. Både for reguleringen av Hyllsjøene og etablering av Røakanalen ble det hevdet at sik, ørkyt og røye ikke skulle få tilgang, men disse tiltakene var amatørmessige og virket ikke. De senere årene har ørretbestanden sakte men sikkert tatt seg opp i Store Hyllsjøen. En senkning av vannstanden som tørrlegger større områder i sør og øst vil igjen kunne forstyrre forholdene for ørret i vannet.

Annet

I brevet fra Eidsiva som fulgte med søknaden (19/1501-5) står det at reguleringsdammene ble sist rehabilitert i 1984, men Store Hyllsjøen var også tappet ned i 1999 med vedlikehold som begrunnelse.

Østerås 17. april 2020

Kristian Prydz